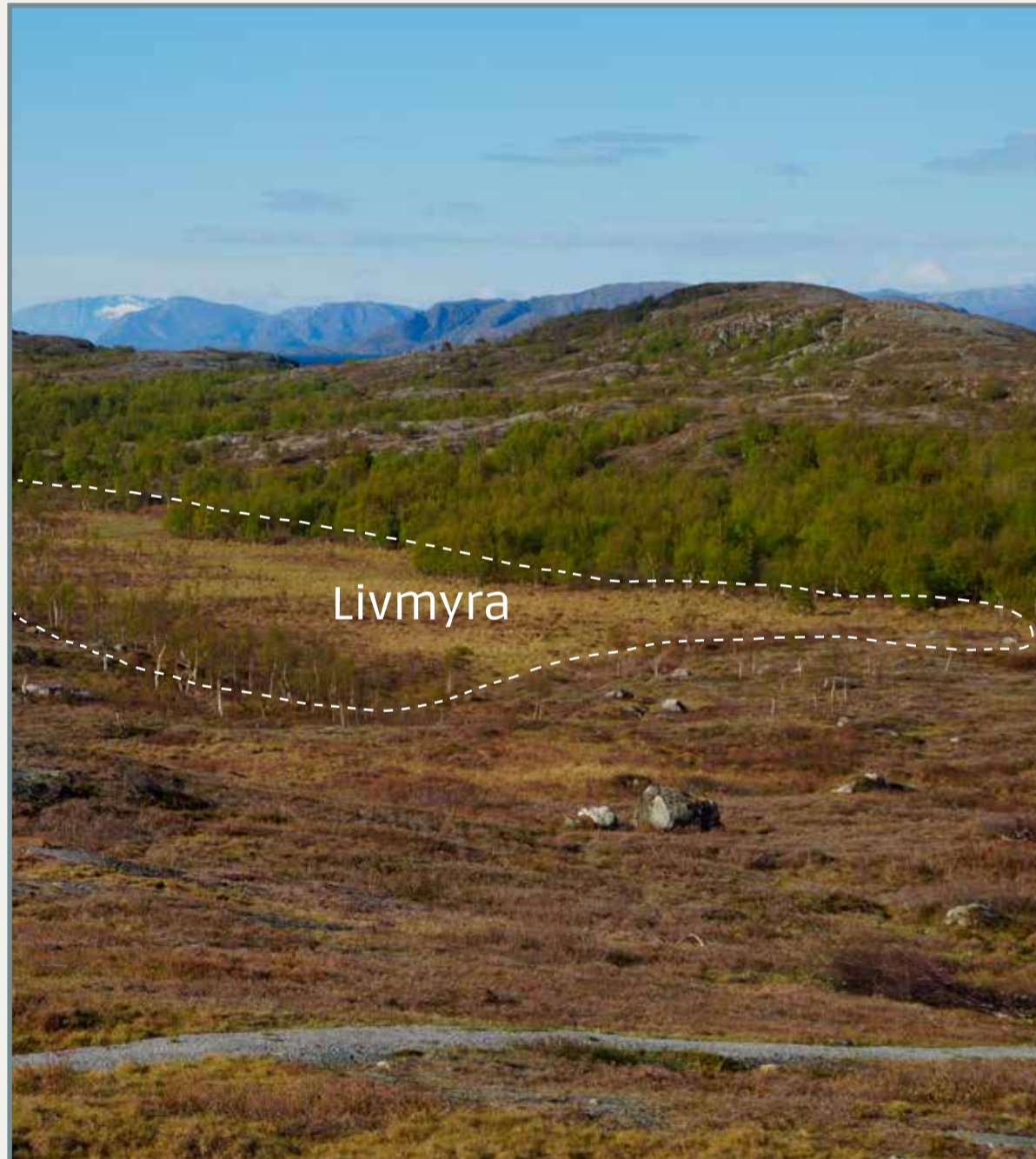

Myrene i Skeisnesset

Livmyra er ei av flere rikmyrer i Skeisnesset. Denne myra, som er på ca 50 dekar og klassifisert som en viktig og trua naturtype, har fått navnet etter botanikeren Liv S. Nilsen som foretok registreringer her i 2000. Foto: Arnfinn Holand.

Myrer er åpne arealer der høgt vanninnhold gjør at skogen ikke får innpass. Vannet tilføres gjennom nedbør eller tilsig fra omgivende terreng.

Nedbørmyrer får all næring tilført gjennom nedbøren og er svært næringsfattige. Jordvannsmyrer er ofte næringsrike, siden de tilføres næringsstoffer fra jord og fjell i omgivelsene gjennom grunnvann.

Ut fra vegetasjonsmangfoldet klassifiseres myrer som fattigmyr eller rikmyr. Det er næringstilførsel og særlig kalkinnhold, som er utslagsgivende.

Fattigmyr har pH mellom 3 og 4, preges av torvmoser og har innslag av få andre planter. Mest vanlig er røsslyng, furu, torvull, bjønnskjegg og molte. Rikmyr har pH mellom 6 og 7, og variert vegetasjon med mange ulike plantearter, ofte med innslag av orkideer.

I Skeisnesset inngår både fattigmyr og rikmyr. De fattige nedbørsmyrene, som også kalles torvmyr, ble brukt til uttak av brenntorv.

De rike jordvannsmyrene med planter som kunne høstes gjennom slått og beiting, utgjør litt over 700 dekar.

Livmyra

Myra du ser her, er ei av flere rikmyrer i Skeisnesset. De fleste slike grunne myrer er oppdyrka eller tilplanta med skog. Under torvlaget her er det skjellsand som bidrar til det store arts mangfoldet. Her finnes blant anna gulstarr, blåstarr, hårstarr, tvebostarr, breiull og svarttopp.

Fattigmyr, Foto: Erik Stenvik

Rikmyr, Foto: Erik Stenvik

Torvmosene skaper myra

Torvmosene finnes i alle myrer. Rikmyr har få arter mens fattigmyr kan ha mange torvmosearter, og domineres ofte helt av torvmosene. Torvmosen mangler røtter og tar opp næring direkte gjennom bladene. Plantene vokser oppover mens nedre deler dør og det dannes sammenvevde matter eller puter.

I det fuktige miljøet går nedbrytinga av plantematerialet svært langsomt. Denne prosessen kalles fortorving og dødt plantemateriale akkumuleres i myra slik at torvlaget vokser.

Karbonlager og konservering

Det er anslått at 30 % av jordas karbonlager er lagret i torvmyrer. Dette bidrar til reguleringa av klimagasser i atmosfæren gjennom lagring av karbon. Dyrking av myr og brenning av torv fører til store utslipp av CO₂ og er derfor strengt regulert i dag.

Torvmoser produserer et antiseptisk stoff, sphagnan, som gjør at torva ikke råtner. Det gjør at også annet organisk materiale kan holde seg lenge i myr. Det er funnet treverk og vel bevarte lik som har ligget i myra i mange hundre år.

Torvmose har også vært brukt ved lagring av matvarer, for eksempel grønnsaker og fisk. De oppsugende og antiseptiske egenskapene har også vært utnyttet i hygienisk sammenheng i form av bandasjer, sanitetsbind og bleier. Torvmose kan også benyttes som «våtservietter» hvis behovet skulle oppstå når du er ute på tur.

Torvmoser, tormosebukett og gulrot lagra i torvmose.
Foto: Kristin Bøhle, Norsk digital læringsarena.

